

ת"ד 2876/05/22 - מדינת ישראל נגד הנדי אלעוקה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 2876-05-22 מדינת ישראל נ' אלעוקה
תיק חיצוני: 356014/2021

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	הנדי אלעוקה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשמת. הנאשמת זומנה למשפטה כדין באופן בו זמון למשפטה נשלח לכתובתה באמצעות דואר רשום וחזר עם ציון "דבר הדואר נמסר לידי המען הרשום".

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

בית המשפט העליון קבע הלכה ברורה ביחס לכללים בהם יידרש בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר נאשם (ראה ההלכה בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נגד שרון מנחם - להלן פרשת מנחם).

בפרשת מנחם הפנה בית המשפט העליון להלכה ותיקה אחרת שהתקבלה ברע"פ 9142/01 איטליא נגד מדינת ישראל שם נקבע כי כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזמן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד לחליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט.

ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018) נקבע על ידי בית המשפט העליון:

"לאור חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, עומדת משוכה גבוהה למדי בפני הטוען לקיום עילה זו. מהפסיקה נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובת של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות, גם אם עבר למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזמון לאדם בוגר בכתובת הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי ואין להעלותן בעלמא; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים מתאימים ניתן

לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיו"ב, יש לתמוך במסמכים; אשר לעילת הביטול של פסק דין שניתן בהיעדר מחמת עיוות דין, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה זו ולתמוך אותם במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין שנגרם למבקש, ישקול בימ"ש אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים כדי לבחון את תקפות הטענה או להחליט, גם מבלי לקיים דיון, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

במקרה שבפני המבקשת לא העלתה כל נימוק ממשי המצדיק את אי התייצבותה למשפט, למעט הטענה כי כלל לא קיבלה את הזימון לידה.

הסבריה של המבקשת לאי התייצבותה אינם מצדיקים את ביטול ההליך שהתקיים בהתאם לחוק בהעדרה, שכן קיימת אסמכתא בדמות אישור מסירה המצביעה על כך, שהזימון **נמסר לידי הנמען הרשום**.

המבקשת לא הציגה כל ראיה ממשית המראה כי הרשעתה יוצרת כלפיה עיוות דין.

המבקשת גם לא הציגה כל טיעון ממשי המוכיח עיוות דין שנגרם כתוצאה מהעונש אשר נגזר על המבקשת אל מול חומרת העבירה שיוחסה לה.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני מחליט לדחות את הבקשה.

ניתנה היום, ח' שבט תשפ"ג, 30 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.